

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Dubitatio IV. De via purgativa paßiva.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Resolutio 25.

DVBITATIO IV.

Nec sufficit purgatio ab illicitis affectionibus etiam levibus & venalibus, sed etiam à liciti & non necessariis.

Colligitur ex docum. 30. ubi etiam ab extremis, seu à minimis animæ apprehensionibus, & affectionibus dicit expiando nos esse. Cum enim hæc purificatio proxime disponat ad contemplationem, & per illam ad unionem Dei, nec anima potest clarescere contemplationis radiis dum mundanis & terrenis apprehensionibus sordescit, nec volare ad unionem Dei, dum minimis etiam affectionibus detinetur, ut enim dicit V.P.N. Joannes à Cruce, ut avicula non possit volare tantum fere impedit detinere filo tenui, quam fune grossiori.

Resolutio 26.

Nec debemus contenti esse cum sola purgatione affectionum actualium, sed etiam habituum earum, ut firmi & immobiles stimus ad malum.

Colligitur ex docum. 10. ubi S.D. petit omnimodam & totalem purgationem, in qua non solum actus, sed habitus vitiis excluduntur. Potest etiam colligi ex docum. 50. ubi passibilis vocatur mens per unionem ad corpus passibile, & materialis ex affectu ad res materiales: jam enim habitus vicioli si non mutatos, mutabiles & facile mobiles constituit animos; & inclinatio habitualis ad res materiales, materialem, & variabilem constituit mentem, quod quantum oblitus contemplacioni, & unioni divinae quæ debet esse firma & stabilis, per se liquet.

Resolutio 27.

Progressus etiam in purgatione per frequentes & quasi continuas mortificationes ad faciliendum, sic enim mens magis purificatur, magis in purificatione firmatur, nec vigescit a passionibus, que non indulgendo, sed continue reprimendo pacificantur, & ratione subduntur.

Colligitur ex docum. 72. & expositione D. Thom, ubi agitur de pace quam quis optardum passionibus indulget, cum tamen ea non acquiratur nisi passionibus inordinatis resistendo: quia vero passiones non possunt tolli ab appetitu, sicut tollitur vitium per virtutem contraria, debemus ita illas regere, ut quæ erant instrumenta vitiæ, sint instrumenta virtutis, ut amor & desiderium & gaudium sint solius virtutis & veri boni; odium, & fuga, & tristitia sint de peccatis: spes in Deo solo, desperatio in virtibus propriis, audacia ad difficilia perfectionis, timor fragilitatis propria, & in quotidianos defecitus. Modus autem servandus in mortificatione passionum est. Primo resistere illis per affectus contrarios bona voluntatis. Secundo numquam opere exequi quæ passiones suggerunt contra rationem. Tertio confiteri coram Domino eatum excelsum. Quarto emendationem cupere. Quinto proponere eam sacerdoti.

- 805 -

De via purgativa passiva.

Cum in via purgativa activa per laborem & industriam propriam, ferè nunquam purgatio omnimoda consequatur: solet Deus misericorditer purgare animam, quæ ad perfectam contemplationem elevanda est: primo in parte sensibili. Deinde postquam anima jam aliquandiu contemplationis deliciis portata est, si ad unionem divinam ascendere debet iterum aliam ingreditur purgationem terribiliorern in parte rationali & spirituali quam V. P. B.P.N. Ioe N. Joannes à Cruce vocat noctem obscuram annes à spirituale: & cum etiam ista, quas D. Bo. Cruce, naven, purgationes aquæ, fave lachrymarum appellat, non sufficiant ad tantam puritatem, alias patitur, quæ ipse vocat igneas, seu impulsus amoris, de quibus omnibus egimus in catena. Propos. 14. 15. 16. & 17.

Resolutio 28.

Purgatio sensibilis exercetur in primis per subtrahendem corporis consolationis spiritualis, deinde via sensibilis ruris laboribus interioribus, & exterioribus. De qui quomodo bus præter dicta in catena ubi supra, aliquid exercetigimus hic in 1.p. q. 8. proem. ubi possunt vivi tur.

Resolutio 29.

Post purgationem passivam partis sensitiva, & post delicias recollectionum, & etiam contemplationis, anima que elevanda est ad unionem divinam (maxime si non sit ex numero illarum, quæ semper pure & innocentier vixcent) patitur purgationem illam horribilem spiritali, que per multos annos solet durare, magis tamen aut minus, & etiam magis aut minus rigorose, secundam quod ad maiorem aut minorē perfectionem & unionem evolvenda est.

De hac purgatione egimus in catena ubi superius aliquidque tetigimus hic in 1. p. dict. q. 8. proem.

Resolutio 30.

Aliqui dicunt præter ipsam purgationem passivam spiritualis, dari aliam similem, sed diuini quandojam anima approximat divinæ unioni. De qua, cū fierè simili alteri, sufficiunt dicta in eadem quest. 8. & etiam in catena prop. 16. Resp. 7. cum P. Josepho à JESU MARIA 2. p. introitio lib. 1. cap. 26. & 27.

Resolutio 31.

Influenzia divina, quæ est veluti instrumentum huius purgationis passiva finali purificat, illuminat, & perficit, dum enim caro vulnera spiritalia, capaces reddit animas divini luminis, & amoris.

Hoc colligitur mysticis ex predicto docim. 18. explicato ab Hugone, ut ibi dicitur.
De purgationibus igneis, seu impulsibus amoris hic non loquitur, quia non plene colliguntur ex documentis Dionysii, nisi forte ex document. 14. de gradibus amoris, de quibus loquuntur in via unitiva passiva. Possunt tamen videri

deri in catena prop. 17. ubi de pluribus hujusmodi purgationibus egimus, & de variis temporibus, & opportunitatibus, in quibus solent accidere.

DUBITATIO V.

Quomodo procedendum in via illuminativa activa?

Via illuminativa (sicut diximus de purgativa) vel est activa vel passiva: de passiva agemus dubit. 6. nunc agimus de activa: prius in parte cognoscitiva, postea in affectiva. Ad viam illuminativam partis cognoscitiva pertinet contemplationes minus perfectas, quam illæ quæ exercentur in via unitiva, quæ magis pertinent ad Theologiam mysticam, unde neccesse erit hic adducere varias contemplationis divisiones.

Resolutio 32.

Contemplatio est simplex veritatis intuitus: dividitur in acquisitionem & infusionem: acquisitione qua nunc loquimur, dividitur in eam quæ est per affirmationem, & in eam quæ per negationem, & quæ per actum fidei simplicissimum & universalem, quarum due priores, scil. per affirmationem & negationem magis ad viam illuminativam spectant.

De qua definitione & divisionibus præter illa quæ latius dicta sunt in catena, etiam egimus hic q. 6. proœm.

Resolutio 33.

DEUS potest naturæ diter cognosci evidenter quo ad an est: quomodo autem supernaturæ diter cognoscatur, & quibus speciebus indiget intellectus ad ejus diversas cognitiones? diximus supra, ad cap. 1. Theol. M. q. 6. 7. & 8.

Resolutio 34.

Quanto magis DEO appropinquamus in oratione, tanto magis de eo cognoscimus: nam licet DEUS omnibus semper adsit, nos non adsumus ipsi, nisi per orationem; quando in oratione inveniuntur tria requisita, scil. munditia à sensualitate, illuminatio ab errore, ordinatio per charitatem.

Ista resolutio habetur in docum. 56. 57. & 58. cum explicatione D. Thom. ibi appolita. Et quidem quomodo DEUS omnibus adsit per essentiam, per præsentiam, & per potentiam explicat D. Thom. 1. p. q. 8. art. 3. quod tetrigimus hic 1. p. q. 17. dub. 5. Quomodo autem DEUS fiat nobis præsens per cognitionem affectivam, quæ dum frequentatur, valde conducit ad contemplationem, agunt psalmi A. A. mystici, qui hanc præsentiam objectivam & affectivam dividunt in intellectualem, & imaginariam, sub qua etiam includunt sacramentalem: de quibus, & quomodo exercendas sint in diversis statibus, videatur Concord. Myt. lib. 2. c. 32. Ascens. anim. l. 3. c. 16. 17. 18.

**

Resolutio 35.

DEUS cognoscitur à nobis per effectus: & hoc tripliciter, vel per negationem, vel per excessum, vel ex causitate.

Hoc explicatur in docum. 47. & 57. addita expositione D. Thomæ, ibi adducta.

Resolutio 36.

Quæ videntur imagines sunt eorum, quæ non vindentur: unde ab imperfectioribus ad perfectiores, & spirituales creaturas ascendere debemus, & ab istis in DEV M.

Sichabetur in docum. 3. & docum. 86. & si quæras quomodo res materiales possint representare spirituales? Respondeo hoc esse per quandam analogiam ad illa, quæ aliunde de spiritualibus nobis innotescunt: cum enim non possimus Angelorum pulchritudinem representare ut in se est, eam repræsentamus per imagines materiales pulchriores. Similiter eorum agilitatem, & operationem, de quibus plura agit D. Dionys. in cœlesti Hierarchi,

Resolutio 37.

In figuratis representationibus rerum spiritualium accommodat se DEV M captiuus nostro. Similiter quod DEV M nobis proponatur sub velaminibus magnariis oritur ex benignitate sua, & imperfectione nostra.

Colligitur ex docum. 5. cum expos. Hugonis & ex docum. 49. cum expos. D. Thom. quæ omnia per se constare videntur.

Resolutio 38.

Non possumus DEV M affirmative contemplari nisi sub aliqua forma, aut imagine sensibili; quod debet intelligi, quando cum contemplari nostro modo humano: ut inde excludamus tum contemplationem, per negationem, tum etiam contemplationem puram.

Colligitur ex docum. 4. non enim habemus species nisi à sensibus receptas, quæ proinde primo repræsentant res sensibiles. In contemplatione autem per negationem nulla species requiritur ad DEV M repræsentandum, ut diximus q. 8. dub. 5. in contemplatione pura eriam cessant phantasie & imaginationis repræsentationes, ut diximus quæst. 5.

Resolutio 39.

Christus tamquam exemplar nostrum sanum cum attentione debet à nobis contemplari, ut ad ejus imaginem, & similitudinem conformatur.

Colligitur ex docum. 32. ubi exemplum Pictoris assertur: & haec est propriæ contemplatio viae illuminativæ, in qua de Christi imitatione deberimus esse magis solliciti: nec omnino est relinquenda etiam in via univoca, sub modo tamen ac limitationibus explicatis in catena propos. 31.

Resolu-